

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17096

за изменение в частта за разноските

гр. София, 05.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,

в закрито заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов

Вената Кабурова

като разгледа дело номер **10406** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) във връзка с чл. 144 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на молба от 23.01.2026 г., подадена от адв. И. В., процесуален представител на касатора П. П. К., с която се иска изменение на постановеното по делото решение № 314 от 05.01.2026 г., в частта на разноските, като за първата инстанция на наказаното лице се присъдят разноски в размер на 400,00 лв. и 80,00 лева ДДС, а за касационната инстанция присъдените разноски в размер на 400,00 лв. да са в полза на процесуалния представител, тъй като представителството е извършено по реда на чл. 38 от Закона а адвокатурата.

В молбата е посочено, че договореното адвокатско възнаграждение между жалбоподателя и неговия доверител адв. И. В. от Адвокатско дружество „Д., А. и съдружници“ е в размер на 500,00 лв. и 100,00 лв. ДДС, за което още в хода на въззивното производство са представени договор и фактура. Допълнително е посочено, че след като съдът с решението си от 05.01.2026 г., постановено по делото, е присъдил сумата от 800, 00 лв. за две инстанции в полза на адв. В., то следва същото да бъде изменено, като за въззивната инстанция присъденото адвокатско възнаграждение да е в размер на 400,00 лв. и 80 лв. ДДС в полза на П. П. К., а за касационната инстанция да е в размер на 400,00 лв. в полза на процесуалния представител.

Препис от молбата е изпратена на ответника – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ (ОПП)директор на Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика (ДОДОП) за становище в 7 дневен срок. Съобщението е получено на 13.03.2026 г. и в предоставения срок не е изразено становище.

Съдът като взе предвид постъпилата молба и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Подадената молба е допустима, като депозирана от активно легитимирано лице и в срока по чл.248, ал.1 от ГПК.

Съгласно разпоредбата по чл. 248 от ГПК компетентен да се произнесе по молбата за изменение

на решението в частта за разноските е съдът, който е постановил акта, чието изменение се иска, поради което настоящия съдебен състав се явява компетентния съд за разглеждане на депозираната молба.

Законодателят е предвидил, в случаите когато съдът не се е произнесъл или е присъдил разноски, чиито размер на удовлетворява някоя от страните, възможност заинтересована страна да направи искане за изменение или допълване на акта, като се произнесе по разноските. Това искане следва да се направи в срока за обжалване, а когато съдебният акт е необжалваем – в едномесечен срок от постановяването му.

Разгледана по същество, съдът намира постъпилата молба на жалбоподателя за основателна по следните съображения:

Видно от представения списък на разноските пред въззивния съд, ведно с договор за процесуално представителство и фактура за платено адвокатско възнаграждение, същите са в размер на 500,00 лв. и 100,00 лв. ДДС и са заплатени от П. П. К..

За претендираното адвокатско възнаграждение пред настоящата инстанция е представен списък на разноските, в който е посочено, че адвокатското възнаграждение следва да се определи на основание чл. 38, ал.2 вр. ал. 1, т. 3, предл. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) и такова е присъдено в размер на 400,00 лв. на адв. В..

С Решение № 314 от 05.01.2026 г., постановено по адм дело № 10406 по описа за 2025 г. на АССГ, ХХVIII касационен състав, съдът е присъдил общо адвокатско възнаграждение в размер на 800,00 лв. на адв. В. за две инстанции.

Настоящият касационен състав, след като се запозна с молбата от 23.01.2026 г. и посоченото по – горе, приема същата за основателна.

Съгласно §2а от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. възнаграждения за адвокатска работа, за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, като се дължи съобразно разпоредбите на ЗДДС. При това положение на касатора – П. П. К., следва да се присъди адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 480, 00 лв., от които 400,00 лв. данъчна основа и 80,00 лв. ДДС, а на адв. И. В. за касационната инстанция адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв., определено по реда на чл. 38, ал. 2 ЗА.

По изложените съображения, молбата на касатора за изменение на постановеното по делото решение в частта на разноските е основателна и следва да се уважи.

Във връзка с изложеното, Административен съд София - град, ХХVIII – ми касационен състав на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 314 от 05.01.2026 г., постановено по адм. дело № 10406 по описа за 2025 г. в частта на присъдените разноски, както следва:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати сторените от П. П. К., ЕГН [ЕГН] в размер на 480,00 лв. с ДДС/ 245,42 евро за НАХД №7435 по описа за 2024 г. на СРС, НО, 23 – ти състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. И. В. В. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв./ 204,52 евро за касационната инстанция.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: